

Víra a skutky

Cena víry nespočívá v tom, že vede k určitým skutkům, takže je potom možno víru hodnotit podle toho, k jakým skutkům vedla či vede. To by bylo poněkud nesprávně posunuté chápání důrazů Jakubovy epištoly. Je třeba důrazně odlišit hodnocení víry, odhlížející ode všech potíží, spojených s tím, že k víře druhého člověka nemáme a nemůžeme mít přímý přístup, od hodnocení výsledků či plodů víry, ke kterým aspoň v jistém rozsahu přístup máme. Ze zkušenosti víme, že na „svou“ víru se často odvolávají lidé, o kterých můžeme mít a také v skutku máme největší pochybnosti. Protože nemáme možnost, jak přezkoumat jejich víru přímo, musíme obrátit svou pozornost k jejich skutkům, tj. k tomu, jak se chovají, jak jednají, co dělají. Takové hodnocení je ovšem vždycky jen pomocné. To však vůbec neznamená, že význam a „cena“ víry spočívá v tom, k čemu vede, k jakým výsledkům dospěla. V tom ohledu je všechno třeba vidět právě obráceně: cena, hodnota, význam jakéhokoli činu, jakékoli aktivity, každého „dělání“ a „podnikání“, „činění“ a „vytváření“ musí být naopak měřena a hodnocena vírou, která sama je posledním kritériem a nejvyšší jejich „normou“.

(Písek, 100413-2.)